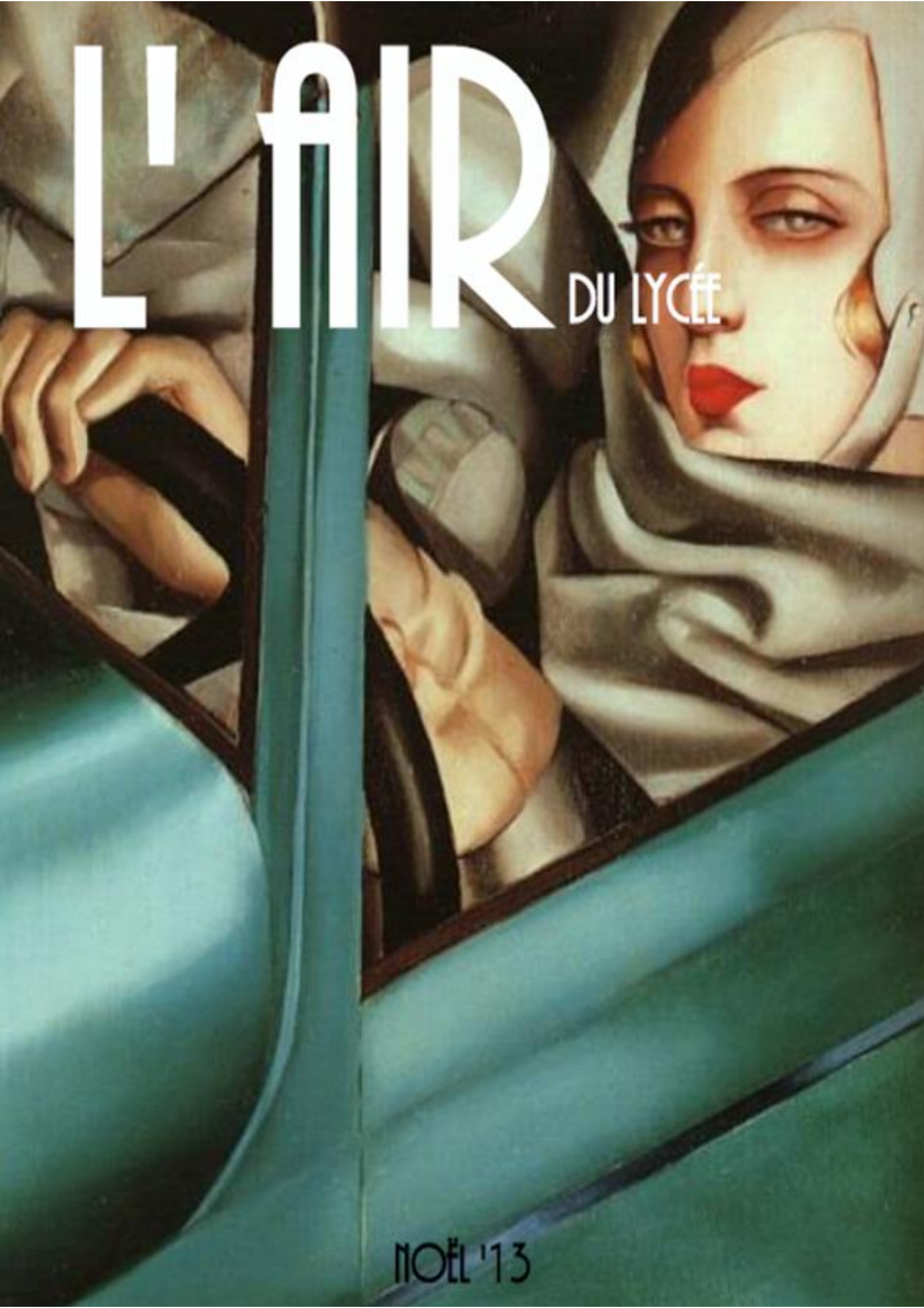

A surrealist painting of a woman with a pale complexion and red lips, looking directly at the viewer. She is wearing a light-colored, draped garment. A snake is coiled around her face, with its head near her ear. The background is dark and abstract, with a prominent teal-colored vertical element. The overall style is reminiscent of mid-20th-century surrealist art.

L'air

DU LYCÉE

NOËL '13

Le juhtkiri

Värske tuulehoona keset kontrolltööde ja hinnete parandamise sumbunud lehka ilmub teie ette talvine koolileht. Sel aastal on lehes palju uut: peatoimetus on vahetunud (loodetevasti mitte samasuguste tagajärgedega nagu kultuurilehe Sirp ja Kaur Kenderi juhtum), kujundus muutunud ja ka sisu pisut teine. Sellega seoses on muutunud ka ajalehe nimi. Nimi L'Écho du Lycée sümboliseeris eelkõige kooliürituste kajastamist – nüüdseks on selle rolli üle võtnud kooli blogi. Prantsusekeelsele sõnale *l'air* annab sõnaraamat kolm vastet: õhk, tuul ja ilme. Niisiis vihjab uus nimi L'Air du Lycée sellele, et koolilehe eesmärk on kirjutiste ja intervjuude kaudu edasi anda lütseumi õhkkonda, aidata kaasa lütseumi ilme kujundamisele ja värskendada raske õppetöö keskel õpilaste vaimu. Suurenenud on omaloomingu osakaal, lisandunud on horoskoobi rubriik ning palju muudki põnevast.

Käesolevast numbrist leiate õpetajate tehtud karikatuurid või lihtsalt joonistused oma kolleegidest ning paljastame ka selle, kes keda kujutas. Lütseumi Facebooki lehel Les Nouvelles du Lycée võis lemmikjoonistuse poolt hääletada, õigemini oma lemmikuid *laikida*. Parima joonistuse autori nimi selgub ristsõna vastusest!

Jõulud on aeg pöörata tähelepanu inimestele enda ümber. Loodan, et unustate omavahelised tülid ning olete võrdväärselt helled ja lahked oma klassikaaslaste, õpetajate, õpilaste, kolleegide, personali ja Taavi vastu. Kõik ju teavad, et Jõuluvana toob rohkem kingitusi headele lastele, kes neid väärivad. Kingitus ei pruugi aga olla uus telefon, vaid hoopis haruldaselt hea hinne keemias või lihtne kontrolltöö bioloogias.

Häid jõule ja head uut aastat!

Anette Mäletjärv (X A)

Toimkond

Peatoimetajad: Anastassia Belkov ja Anette Mäletjärv

Kujundasid: Elisa Sinisalu, Triin Olde, Anette Mäletjärv ja Anastassia Belkov

Kirjutasid: Liisa Kivirähk, Roberta Sildmäe, Iris Vilu, Tauri Einberg, Elisa Sinisalu, Liina Hints, Anastassia Belkov, Carmen-Louise Suuroja, Maris Nõlvak, Miina-Meeri Noot, Triin Olde, Annabel Sagen ja Liisa Maria Kuuskmaa

Keeletoimetajad: Külli Semjonov, Maris Sinka, Kaie Klettenberg ja Anneli Oidsalu

Õp. Kallustet joonistas õp. Semjonov (III koht)

Sisukord

Evelin Käärrik – hinged iluuisutaja.....	4
Rahel Kard – lütseumi lõpetajast õpetajaks.....	5
Eksperiment.....	7
Muusikasoovitus.....	8
Raamatuarvustus: H. Vaheri „Skvotterid“.....	9
Raamatututvustus: J. Fowlesi „Maag“.....	10
Teatriarvustus: „Offline“.....	10
Karikatuure.....	11
Väikese maja arvamus.....	13
Omalooming.....	14
Talvine horoskoop.....	19
Ristsõna.....	21
Tsitaadid.....	22
Iris Vilu omalooming.....	24

Esikaanel Tamara de Lempicka „Autoportree“

Tamara de Lempicka (1898 – 1980) sündis *fin-de siècle* i Poolas jõukas perekonnas ning sai nimeks Maria Gorska. Vanemate abielulahutuse järel adopteeris tüdruku tema vanaema ning saatis Maria õppima prestiižsesse Šveitsi erakooli. Kui tüdruk oli 16-aastane ja juba ehmatavalt kaunis ning hellitatud, armus ta noorde advokaati, keda peeti Varssavi kõige ihaldatumaks poissmeheks. Mehel polnud küll üldse oma raha, ent Maria onu muretses tüdrukule piisavalt suure kaasavara; noorte ülimoekas pulmapidu toimus Peterburis. Aasta hiljem arreteerisid bolševikud mehe. Kuulu järgi oli just Maria see, kes suutis ametnikud pehmeks rääkida ning tema abikaasa vabastati. Seejärel põgenesid nad koos Pariisi, kus Maria oma nime ära muutis. Pariisis arendas ta välja isikupärase

art deco maali stiili. Alasti või sensuaalsetesse kangastesse mähkunud mees- ja naisfiguurid on enamasti asetatud imposantse linnapildi ette. De Lempicka maalid ning esteetika on inspireerinud loendamatuid moeseriaid, filme, kunsti ning kunstnikke. Kahe maailmasõja vahel maalis ta kirjanike, meelelahutajate, kunstnike, teadlaste, töösturite ja Ida-Euroopast põgenenud aadlike portreesid. Paljud kujutatuist olid ühtlasi tema armukesed. Kui puhkes Teine maailmasõda, kolis Tamara koos abikaasaga Hollywoodi, kus temast sai „tähtede“ maalija. Seejärel elas ta Manhattanil ja Texasas Houstinis. Oma lõpupäevad veetis de Lempicka Mehhikos.

(Allikas: Stephen Farthing „1001 maali mida elu
jooksul peab nägema“)

Evelin Käärrik – hinges iluuisutaja

Intervjueeris: Triin Olde (XI A)

Sellel sügisel toimus taas lütseumis eelnevatel aastatel populaarseks saanud lemmikõpetaja valimine, kuid erinevalt eelmistest kordadest valiti seekord kuu õpetaja asemel poolaasta õpetaja. Võitjaks osutus prantsuse keele õpetaja Evelin Käärrik, kes oli lahkelt nõus meile intervjuud andma ja endast veidike rääkima.

Õp. Käärrik

Õp. Käärrikut joonistas Alicia Jemets (VII A)

Kui kaua olete õpetajana töötanud ja millistes koolides?

Õpetajana alustasin Tartu Descartes'i Lütseumis, kus töötasin ühe aasta. *(Pikem mõttepaus.)* Nüüd olen juba 15 aastat siin töötanud.

Kas te soovisite juba lapsena õpetajaks saada?

Ei soovinud üldse ...

Kuid kelleks siis?

Tahtsin saada iluuisutajaks, kuna käisin uisutunnis. See oli minu unistus. Katki jäi asi sellepärast, et

Tartus (kus õp. Käärrik sellel ajal elas) sai uisutada ainult talvel, sest uisuväli oli ainult väljas, ja treener läks ka ära. Nii et polnud ei uisuvälja ega treenerit.

Veidike ka ülikooliajast. Millises ülikoolis õppisite ja mida?

Õppisin Tartu ülikoolis prantsuse filoloogiat.

Meenub ehk mõni eredam mälestus ülikooliajast?

(Peale pikka mõttepausi.) Mulle ei meenu küll midagi erilist. Kuna elasin kodus (st. Tartus), siis erilisi ühikamälestusi mul polegi. Ainult õppimine ja prantsuse keel.

Millised on teie kui humanitaaraine õpetaja suhted reaallainetega?

Koolis olid reaallained enamasti viied. Praegu enam eriti ei mäleta, sest pole nendega ammu tegelenud.

Kas kooli kõrvalt jääb ka vaba aega? On teil hobisid või meelistegevusi, millega väljaspool kooli tegelete?

Vaba aega on ikka, eriti õhtuti. Meeldib sporti teha: jooksmas, kõndimas, aeroobikas ja ujumas käia. Looduses meeldib ka viibida, eriti metsas. Veel meeldib häid prantsuse filme vaadata.

On teil ehk mõni lemmikfilm, -raamat või -paik maailmas, kuhu minna soovite?

Raamatutest meeldivad mulle eriti biograafiad. Viimati lugesin Coco Chaneli biograafiat. Väga meeldis ka raamat Marie Antoinette'ist. Hiljuti vaatasin 1966. aasta filmi „Un homme et une femme“ – imeilus armastuslugu! Paikadest on lemmikud Lõuna-Eesti kuppelmaastik ja Otepää.

Uuriksin veidike pere kohta ka. On teil lapsi?

Jah, tütar. Ta käis samuti lütseumis.

Ja mida ta praegu õpib?

TTÜs rahvusvahelisi suhteid.

Milline peab teie arvates olema üks väga hea õpetaja?

(Naerab.) Õpetaja peab olema range, aga mitte kuri. Mõistev. See on kõik.

Sekka ka midagi filosoofilist. Mis on elu mõte?

Elu mõte? (Mõtlikult kaugusesse vaadates.) Noo, iga inimene peab enda jaoks ise leidma, mis on elu mõte.

Aga teie jaoks?

Elu mõte, minu jaoks ... Tunda rõõmu igast päevast ja pakkuda teistele rõõmu, et maailm tunduks ilusam. Siis ongi kõik hästi.

Lõpetuseks midagi lütseumist. Mida teie lütseumi juures muudaksite? Mida lütseumile sooviksite?

Ma ei muudaks eriti midagi, sest lütseum on just selline, nagu see olema peab. Tahaksin ainult, et prantsuse keele tunde oleks kõikidel klassidel jätkuvalt viis tundi nädalas. Aga mis ma soovin? Soovin häid õpetajaid ja kõige paremaid õpilasi. Ja edu!

Kas on veel midagi sellist, mida te südamest ära tahaksite saada?

Ei, vist midagi sellist pole. Minu südametunnistus on puhas!

Rahel Kard - Lütseumi lõpetajast õpetajaks

Intervjueerisid: Carmen-Louise Suuroja (XI A) ja Anette Mäletjärvi (X A)

Lütseum on kool, mis jääb alati siin õppinutele hinge, ning see ongi põhjus, miks paljud vilistlased leiavad mingil moel tee tagasi lütseumi rüppe. Intervjueerisime Rahel Kardi, lütseumi vilistlast, kes on samuti naasnud, seekord küll õpetajana.

Kas olete alati tahtnud õpetajaks hakata? Miks valisite selle ameti?

Ma arvan, et õpetajaks hakkamise mõte tuli alles ülikoolis, enne polnud mul aimugi, kelleks võiks saada. Praegu jälle ei kujuta ennast ette midagi muud tegemas, osalt seetõttu, et ma pole eriti muud tööd teinud, osalt sellepärast, et mulle meeldib väga õpetaja olla. Mäletan, et väiksesena käisin vahel vanaemaga koolis kaasas ja siis tundus õpetajatöö väga hirmutav, aga ka huvitav. Mu vanaema oli geograafiaõpetaja ja tal oli tagaruumis luukere!

Millised on õpetajaameti negatiivsed ja positiivsed küljed?

Mulle meeldib õpetamise juures loomingulisus ja võimalus näha õpilaste arengut ning oma töö tulemusi, samuti vahetu kontakt õpilastega ning toredad kolleegid. Kui elus pole just kõige parem aeg, siis koolis leidub alati midagi toredat ja tujutõstvat. Muidugi on klassikaliseks eeliseks ka pikk suvepuhkus ning vaheldusrikas töö koos paindliku graafikuga.

Põhiliseks negatiivseks küljeks on madal palk, aga kui ma teeksin tööd ainult raha pärast, siis ma ju õpetajana ei töötaks.

Milline oli lütseum sel ajal, kui Teie siin õppisite? Kes oli Teie klassijuhataja? Kes Teie praegustest kolleegidest olid teie õpetajad?

Lütseum oli üpriski samasugune, inimesi oli ainult vähem, sest tol ajal võeti kümnes klass tervenisti väljastpoolt ja seega oli ühes lennus vähem rahvast. Mulle meeldis väga siin õppida, sest kõik teadsid kõiki ja see tekitas koduse tunde. Klassijuhataja oli Oopkaup, kellega meie klassi teatud seltskond igal aastal tema sünnipäeva paiku siamaani kokku saab. Veel õpetasid mind Lippus, Kroosmann, Saar ja Leesi, ülejäänud on kahjuks ära läinud.

Kas Teil endal on lapsi ja kas plaanite nad lütseumisse õppima panna?

Kaks poissi on (üks kolme-, teine viieaastane). Lütseumisse õppima panek sõltub suuresti sellest, kas nad on selleks valmis või mitte, praegu on veel vara öelda.

Kas ja kui kaua olete elanud Prantsusmaal?

Peale keskkooli töötasin Prantsusmaal pool aastat lapsehoidjana.

Õp. Leesit joonistas õp. Siska

Rääkige pisut oma tööst Prantsusmaal. Millistes tingimustes elasite? Oleme kuulnud, et elasite Johnny Deppi kõrvalmajas.

Maja asus St Tropez' lähedal mägedes ja see, et Johnny Depp naaber oli, ei tähenda, et ma ta aknast sisse sain vaadata. Seal on maavaldused nii suured, et naabrite maja pole näha. Aga jah, naaber ta oli, ma ei näinud kordagi Johnny Deppi, küll aga tema naist Vanessa Paradis'd, kellega ta enam vist abielus pole.

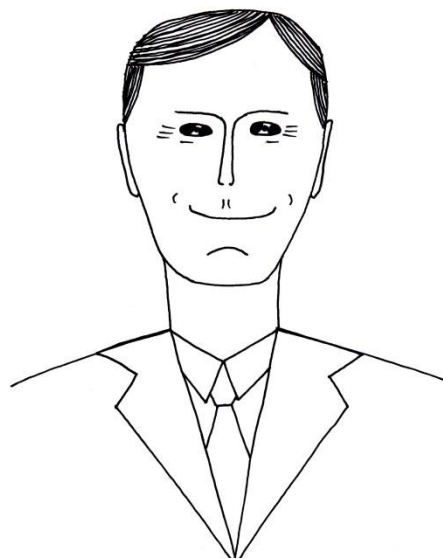
Maja ise oli selline uhke, basseiniga. Mulle meeldis kõige rohkem see, et majas oli oma kokk ja seetõttu sai kogu aeg väga hästi süüa. Aga ma ei töötanud seal väga kaua, sest 19-aastasena oli päev läbi kolme väikest last kantseldada päris raske.

Millega armastate vaba aega sisustada?

Töö ja väikeste laste kõrvalt praegu väga palju vaba aega ei jää, kuid selle vähese täidan lugemise, reisimise, spordi ning kino ja teatriga.

Millised kirjandusteosed on teile kõige enam muljet avaldanud?

Emile Ajari „Elu alles ees“ ning üks viimase aja lemmikutest, Andrus Kivirähki „Maailma otsas“.

Õp. Konksu joonistas õp. Aile Tooming

Eksperiment: öö lütseumis – kas väikeses majas tõesti kummitab?

Koolis ööbisid Anette Mäletjärv (X A), Triin Olde, Carmen-Louise Suuroja ja Elisa Sinisalu (XI A).

Autor: Elisa Sinisalu (XI A)

Hoone aadressil Hariduse 8, praegune TPL-i alghklasside maja, on endine haigla. Levivad jutud, et siin kummitab. Keegi olevat näinud imelikku valgust keldrikorrusel. Legendid räägivad, et esimesel korrusel on õhtuti kuulda imelikke samme. Mis siis ikkagi toimub? Neljapäeval, 31. oktoobril võtsid neli lütseumi gümnasisti julguse kokku ja jäid ööseks väikese maja ruumidesse, et ise näha ja kuulda, mis lood selle vana haiglahoonega õigupoolest on.

18:42. Seisame kesklinna Rimi ees ja ootame Anettet. Triin korraliku inimesena on esimesena kohale tulnud, meie Carmeniga liitume mõni aeg hiljem. Väljas hakkab juba külmaks minema, tuul tõuseb. Pime on ja Anettet pole ikka veel...

18:45. Helistab Anette. Selgub, et ta ootab meid kolme koti, madratsi ja magamiskotiga varustatuna juba poes. Lähme Rimisse süüa ostma. Kaks suurt ostukäru on meie pakke täis! Vähemalt 15 minutit vaidleme selle üle, kas ja millist salatit pelmeenide kõrvale kaasa osta. Üleüldse võtab täna kõik kuidagi väga kaua aega. Hapukoore-teemat ei jõudnudki selgeks vaielda. Laome õhtu- ja hommikusöögikraami korvi ning sammume kassa poole.

19:14. Saame poeskäiguga ühele poole. Kotid on veel raskemad kui enne ja joosta me ei viitsi (kuigi oleme juba hiljaks jäänud). Loodame, et majahoidja Ants ei pahanda.

19:30. Tramm lihtsalt ei tule ega tule. No kaua võib, ausõna! Väljas on pime ja me oleme lootusetult hiljaks jäänud, ... aga ootusärevus kasvab. Nalja peaks vähemalt saama.

19:37. Lõpuks ometi kohal. Ants tuleb kohe uksele meid tervitama ja saadab meid alla kööki end sisse seadma. Ta on meie jaoks isegi külmkapi sisse lülitanud ja tunneb muret, kuidas me öö üle elame. Öppeköögis pidavat väga külm olema ja madratseid meil loomulikult pole. Saame Antsult mingi imeliku puhuri ja soovitusel elektriahjud ööseks sisse lülitada, kui päris pakane peaks tulema. Issand jumal...väljas on nii pime ja tuuline. Paneme pelmeenid, salatid ja pannkoogitaigna külma ning maasikamoosi sulama.

20:09. Läheme esimesele tutvumisringile. Kool on pime ja tühi. Muusikaklassi uks läheb ise pauguga kinni. (Kas sellel on automaatsulgeja?). Juba on natuke õudne. Vaatame koolimajas ringi. Meenuvad vanad ajad. Kõik on täpselt nii, nagu kümme aastat tagasi... mõni asi siin ilmas ei muutu. Carmen käib vetsus nuuskamas ja kuuleb ühest kabiinist kahtlast klõpsatust. Tundub parem alla tagasi minna.

20:44. Teeme pelmeene ja katame laua, sööme. Puhur ei soojenda üldse, ikka on külm.

22:38. Teine tuur mööda maja on palju lõbusam kui esimene. Auditooriumis avastasime süntesaatori, mille pealt saab muusikat kuulat, aga mille taga seistes on tunda kahtlast laibahaisu. Anette ja Carmen lähevad kahekesi maja peale hulkuma, mina ja Triin jääme klassi. „Killing me softly“ omandab uue tähenduse, tantsime. Tänav on tühi ja suurtest akendest paistab laternate tumekollane valgus. Öine lütseum on kõige ilusam koht maailmas.

23:40. Tuur on täies hoos. Maja on meid omaks võtnud ja keegi ei karda enam. Jookseme ringi, tantsime, laulame ja teeme lollusi. Ma ei saa seda kohta enam kunagi sama pilguga vaadata. Selles öös on asju, mis peavad jääma vaid meie ja lütseumi vahele.

00:03. Lähme alla tagasi ja istume keldritrepil. Lepime kokku, et proovime olla minut aega täiesti vait ja kuulame. Mina, Carmen ja Triin kuuleme umbes korrus kõrgemal veidraid hääli – nagu keegi kõnniks kontsakingadega edasi-tagasi mööda koridori. Kuidagi kõhe hakkab ... Kuskil kaugel nagu praksuks midagi. Veidrad klõpsatused siinsamas lähedal. Anette on väsinud ega kuule mitte midagi. Mis asi see siis on? – Täiesti kindlasti kuulsime kõik kolmekesi midagi. Proovime veel. Kõik kolm kuuleme täpselt samast suunast jälle samme. Appi! Kas me kujutame seda endale ette?

00:17. Lähme tagasi kööki ja sätime magama. Paneme kõik endale äratuskellad. Mina, Triin ja Carmen peame kella kaheksaks kehalisse jõudma ... Homsele ei taha mõeldagi.

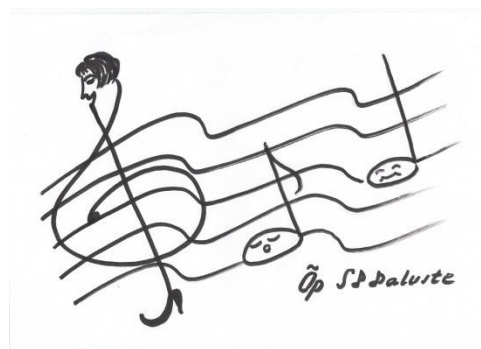
02:06. Ärkan imeliku unenäo peale. Kell on alles nii vähe ... pean edasi magama. Põrand on külm ja kõva ning puhur on lakanud töötamast. Ka magamiskott ei aita ja mul on külmavärinad. Kõik teised magavad. Üritan uuesti magama jääda. Korraks tukun ja ärkan kohe uuesti. Külmavärinad on hullemaks läinud ja mind valdab halvav hirm. Me justkui poleks siin üksi. Veider energia. Mõtlen, et kui ma peaksin jooksuma, siis ma ei julgeks seda teha. Pime on ja Antsu korter on korrus kõrgemal. Tahaks lihtsalt koju.

06:42. Keegi teeb silmad lahti ja avastab, et kell on juba väga palju. Hüppame kõik jalule. Mitte ükski äratuskell polnud helisenud. Kuidas see võimalik on? Hakkame kiiresti koristama ja pannkooke tegema. Üritame ennast WC-s pesta, mugavusest on asi kaugel. Köögis peseme kiiresti ära eilsed nõud. Ka Ants tuleb meid vaatama ja küsib, kuidas öö möödus. Kui kummituste kohta küsime, räägib Ants, et tegelikult elavad nad siin üsnagi aktiivset elu. Tihti on juhtunud, et öösiti on klassides kellad seintelt kukkunud või tema korteris põrandalamp ümber lennanud. „Aga nad on kõik heatahtlikud ja me saame hästi läbi,“ ütleb ta naeratades. Nii et siis ikka midagi on? Saame teada, et täpselt meie magamiskohas oli paarkümmend aastat tagasi surnukuur, kuhu toodi põrmud kohe pärast surma mõneks nädalaks „hoiule“. Öine kõhe tunne tuleb jälle meelde. Ohh... ma ei hakka igaks juhaks üle mõtlema.

Talvine muusikasoovitus

Miina-Meeri Noot XI B klassist jagas meiega rahulikke ja mõnusaid laule, mis on head kuulamiseks eriti külmaladel talvepäevadel.

1. Devendra Banhart - The Ballad of Keenan Milton
2. TV Girl - Baby You Were There
3. Oberhofer - oOoO
4. Fire Escape - Half Moon Run
5. Trailer Trash Tracys - Candy Girl
6. Arctic Monkeys - Mad Sounds
7. TV Girl - Lizzy Come Back To Life
8. The Velvet Underground - After Hours
9. How To Dress Well - Cold Nites (Koreless remix)
10. Florence & The Machine - Shake It Out (acoustic)

Õp. Soosalustet joonistas õp. Trojanova

Raamatuarvustus: „Skvotterid“

Liisa Maria Kuuskmaa ja Annabel Sagen (XI A)

„Skvotterid“ on Hugo Vaheri 2013. aastal ilmunud noorsooromaan. Pealkirja selgituseks: skvotterid on tühjalt seisnud hoonet elamiseks kasutavad hipilaadsed inimesed.

Teose peategelane on Hando, kes on pärast keskkooli lõpetamist suundunud Tartu Ülikooli õigusteadust õppima. Elukoha otsingutel avastab noormees koos sõpradega mahajäetud maja, mis peidab endas vana saladust. Noorsooromaanile omaselt ei puudu juurahuvilise poisi elust uued sõbrad, tülid ning armastus.

Milline on Hando iseloomult? Ta ei kannata ebaõiglust ning läheb õigusteadust õppima just sellepärast, et soovib kaitsta nii iseennast kui nõrgemaid inimesi. Ta ei taha, et teda hinnataks tema välimuse (rõngastatud nina, kõrvad, punkarite stiilis hari), vaid hoopis teadmiste põhjal. Hando vihkab seda, et teda ja tema anarhistidest sõpru ei võeta tõsiselt. „Meie seas oli neid, kel taskus politoloogi diplom ülikoolist, kuid sellegipoolest eeldati, et anarhist ei suuda oma vaateid pikemas ja põhjalikumas vaidluses põhjendada. Ühte patta pandi nii anarhistid, loomaõiguslased, veganid, punkarid. Kedagi neist ei soovitud ühegi dialoogi osalisena näha. Nad olid kõik tüütud.“ Umbusku tekitavast välimusest hoolimata õnnestub Handol kohtus edukalt kaitsta vana abitut naist, kellelt maja tahetakse välja petta: õiglus võidutseb ning viib teose üsna ootamatu lõpplahenduseni.

Teose tegevus jõuab lugejani Hando vaatepunktist. Lugeses oli meeldiv tõdeda, et tegemist on noortega, kes saavad iseseisvalt üsna hästi hakkama: nad on empaatilised ja arukad ega keera seetõttu oma elu pöördumatult pea peale. Hando on laia silmaringiga taibukas üliõpilane: tema abiga suudavad noored ebameeldiva töökogemuse ja põhjuseeta vallandamise enda kasuks pöörata. Lugeja võib siit endale teadmiseks meelde jätta, et

kirjaliku lepinguta töötamisel tuleb sageli leppida halbade tagajärgedega, ja süüdistada saab sel juhul ainult enda kergeusklikkust. Teose jooksul õpivad nii tegelased kui ka lugejad elu kohta mõndagi olulist, näiteks eelarvamusteta ja hoolivat suhtumist kodututesse. Noored võtavad enda katuse alla kuldsete kätega kodutu, keda nad lähemalt tundma õpivad ning kelle saatus neile südamesse läheb.

„Skvotterid“ on lihtsasti jälgitav ja kerge lugemine. Tekst on arusaadav ja sujuv. Aeg-ajalt tekkis siiski tunne, et autor on üritanud iga hinna eest olla noortepärane ja on seetõttu kasutanud labasevõitu slängi ja frivoolsusi.

„Skvotterite“ sihtgrupiks võiks olla keskkooliealised õpilased, kellel ülikoolielu alles ees: teos räägib raskustest, millega esmakursuslased iseseisvat elu alustades kokku võivad puutuda. Kuigi teos on lihtsa ülesehituse ning ladusa keelekasutusega, põimib Vaher aeg-ajalt tegevusse vahelepõikeid eestlaste XX sajandi keerulisse ajalukku, aga ka punkaritest, neonatsidest ja nendega kokkupuutumise võimalustest. Ilmselt on loetut lihtsam mõista neil, kel on ülevaade nendest teemadest. Tähtis on ka teada, et skvottimine ehk mahajäetud hoone loata hõivamine seostub tihti kapitalismile ja eliidile vastanduvate ideoloogiatega.

Ajaraisk selle raamatu lugemine pole. „Skvotteritest“ võib saada mõne noore lemmikraamat – ega seda asjata 2012. aasta noorsooromaanide konkursil ära märgitud. Meie aga anname Hugo Vaheri teosele kolm täрни viiest.

Õp. Rudakovskajat joonistas õp. Saar

Raamatututvustus: J. Fowles

„Maag“

Nicholas Urfe, noor intelligendist elupõletaja, jätab Inglismaale maha keerulise armastusloo ning võtab vastu õpetajakoha maalilisel Phraxose saarel Kreekas.

Igavusest teeb ta mööda rannikut pikki jalutuskäike, avastades salapärase nimega vana villa – Salle d'Attente, mille peremeheks on erakust miljonär Conchis. Lood vanamehe minevikust ning villas aset leidvad kummalised sündmused näivad Nicholasele alguses veidra naljana ning põnevusest laseb ta end tõmmata Maagi salapärasesse maailma.

Varsti leiab ta end kaasa mängimas keerukas psühholoogilises etenduses, kus piirid reaalsuse ning illusiooni vahel ähmastuvad ja kaovad lõpuks hoopis. Kas õhtusöögile ilmunud naine on Conchise I maailmasõja aegne pruut, skisofreenikust patsient või hoopis näitleja, kes koos oma kaksikõega vanamehe kavandatud rolli etendab? Miks on Conchise jutustatud mälestused nii kahtlustäratavalt sarnased Nicholase enda eluga?

Tõde ja vale on eristamatud, teadvus ja alateadvus ühte sulanud ning Nicholas teeb ühe vea teise järel, taipamata, et segaste eksperimentide mõte on näidata tema enda valesti elatud elu.

"Maag" on sügav, mitmetahuline ja paeluv raamat. Lugeja satub mingil määral samuti manipuleeritava rolli ning teeb koos Nicholasega läbi arengu, uskudes illusioone, kuni järgnevad sündmused need jälle kahtluse alla seavad. Peategelase kõhkluste ja vigade kaudu omandavad surm, elu, armastus ja inimloomus teise tähenduse.

Raamatu võlu ei peitu siiski ainult hämarate psühholoogiliste küsimuste lahkamises. Ladus stiil, keerulised tegelaskujud, põhilooesse põimitud jutustused erinevatest aegadest ning etteaimamatud süžeepeepöörded teevad "Maagist" haarava lugemise kuni üllatava lõpuni välja. Ent isegi viimasel leheküljel ei paku Fowles oodatud konkreetset lahendust, jättes otsad lahtiseks, justkui peituks tema küsimuste mõte ainuüksi nende olemasolus, mitte mustvalgelt paberil serveeritud vastustes.

Teatriarvustus: „Offline“

Tauri Einberg (XI A)

7. novembril sain võimaluse minna Linnateatrisse, et vaadata Diana Leesalu lavastust pealkirjaga „Offline“. Juba pealkirjast võib järeldada, et tegu on huvitava ja noortepärase looga. Kui lugejat huvitab, kas lavastus on vaatamist väärt, siis võib öelda, et kui „Offline“i“ põhiteema, virtuaalsete ja reaalse maailma põimumine, teda köidab, on tegu talle sobiva näidendiga.

Häid külgi oli „Offline“il mitmeid. Esiteks oli lugu ise salapärane: noored on kogunenud mahajäetud majja, kus nad mängivad mängu, mida juhib neid internetist pidevalt jälgiv Master. Ta jagab noortele käsklusi, mida nad tingimusteta järgima peavad. Peagi hakkab selguma, et Master on keegi tegelaste hulgast, ja tekib olukord, kus noored ei saa enam üksteist usaldada. Tegelased ei suuda toimuvat objektiivselt hinnata, sest neid mõjutavad varasemad suhted ja isegi armulood. Lisaks paneb lugu vaatajat mõtisklema, kust jookseb piir

reaalsuse ja virtuaalse vahel, mis on üldse tõeline ja kui kaugele võib reaalsusega mängides minna.

“Offline” on huvitavam, kui olete lugenud Bret Easton Ellise romaani „Ameerika psühhopaat“ ja Alan Alexander Milne’i lasteraamatut „Karupoeg Puhh“. Otseselt üllatust ära rikkuda ei tahaks, aga teadmiseks siiski: neid teoseid, mis esindavad kahte esmapilgul täiesti kokkusobimatut maailma, oleks hullumeelsus omavahel siduda, sest „Karupoeg Puhh“ tekitab enamikus hea tunde – tegu on südamliku, lõbusa ja õpetliku lasteraamatuga, aga „Ameerika psühhopaat“ on täiesti teisest puust – tegu on äärmiselt vägivaldse teosega, mis pilkab 90-ndate *yuppie*’sid ja nende silmakirjalikkust. Ometigi on Diana Leesalu kahe teose sidumisega „Offline’is“ hakkama saanud, ja see on juba omaette saavutus.

Näitlejatöö oli samuti suurepärase, arvestades seda, et tegu ei ole üldse lihtsate rollidega. Kõige suuremat kiitust väärib siiski Tõnn Lambi kehastatud vaimuhaige vend. Roll nõuab head

näitlemisoskust, kuna raske on veenvalt jäljendada vaimuhaige inimese käitumist ja varitseb oht üle mängida. Tõnn Lamp saab sellega hiilgavalt hakkama ja väärib selle eest kiitust.

Loomulikult on ka seiku, mis võivad etendusest jätta negatiivse mulje, kuid need on pigem seotud vaataja endaga. Esiteks ei soovitaks näidendit inimestele, kes on nõrganärvilised, kuna näidend on pisut õudne, hirmutav – tegelased surevad ja paljastatakse groteskseid saladusi. Lavastus ei pruugi sobida ka klassikalise teatri armastajale, keda kaasaegse teatri eksperimendid ei kõneta. Samas peaksid ülejäänud inimesed „Offline’ile“ siiski võimaluse andma. Lavastus nõuab mõningaid teadmisi suhtlusvõrgustikest ja interneti erinevatest rollimängudest. „Ameerika psühhopaaadi“ ja „Karupoeg Puhhi“ lugejatel on õnn tajuda „Offline’i“ hullumeelset geniaalsust. Ülejäänutele antakse võimalus mõelda reaalsuse ja virtuaalsuse seotuse üle. Teatrielamus – kas positiivne või negatiivne – on vaatajale igal juhul garanteeritud.

Karikatuure

Õp. Mihhailovit joonistas õp. Leesi

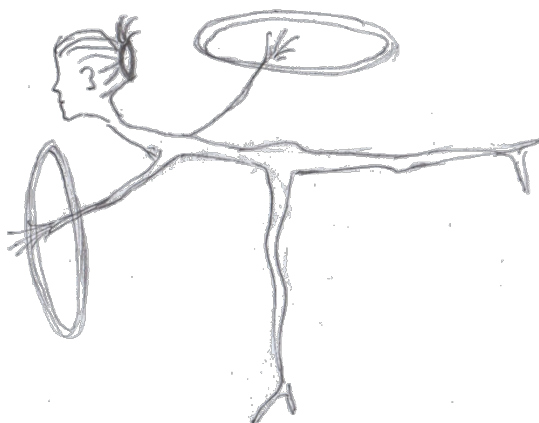
Õp. Jelanskajat joonistas õp. Sinka

Õp. Oksa joonistas õp. Heinoja

Õp. Reierit joonistas õp. Stern

Õp. Liinevit joonistas õp. Tekko

Õp. Saart joonistas õp. Jelanskaja

Õp. Kroosmanni joonistas õp. Tariq

Väikese maja arvamus

Küsitlesid Elisa Sinisalu ja Anastassia Belkov

Küsisime väikese maja õpilastelt paar küsimust, et nende arvamus oleks koolilehes kajastatud. Armsuse huvides on vastused jäetud toimetamata.

"Kelleks tahaksid suureks kasvades saada?"

Vastab I B klass.

- „Piloodiks“
- Keemikuks
- Õpetajaks
- Mentiks
- Hambaarstiks sest siis saab hambaid uurida
- Leiutajaks sest nii tore on uusi asju leiutada!
- Autojuhiks mööta teet sõita
- Ma tahn politceiks saada. Väga!?
- Loomaia töötaiaks sest mulle meeldivad loomad
- Arstiks
- Mängu tegijaks
- Puusseppaks
- Traktorist
- Deadlaseks
- Kuulsaks mootoraturks. Sest mulle meeldivad mootorataad.
- Palentoloogiks väljakaevamiste pärast
- Kokk mulle meeldib süüa teha

"Mis on naljakaim sündmus, mis kooliga seoses meenub?" Vastab IV A klass.

- Kõige naljakam oli see, kui oli loomade päev, sest minu meelest oli seal üks koer väga imelik.
- Minu arvates on kõige naljakam juhtum koolis kui me tegime eelmise õppeaastal tulehahju harjutasime. See oli naljakas. Siis kui õpetajad harjutasid tulekustutamist.
- Minu meelest juhtus kõige naljakam juhtum eelmisel aastal, kui ma veel kolmandik olin. Sellel aastal jooksis üks poiss ringi maskiga, mis internetis tuntud, kui Trollface. Ma mäletan, kuidas esimene klass ehmatas end poolsurnuks.
- Minu jaoks oli kõige naljakam juhtum siis,

kui kiirustasin tundi ja king libises jalast. Kõik möödujad muigasid nähes, et keegi on oma kinga keset koridori vedelema jätnud.

- Minu kõige naljakam juhtum oli õpetajate päeval 2013. aastal. Minu arvates oli see päris vahva kuna ma pole seda varem kohanud.
- Ma arvan, et minu jaoks on kõige naljakam juhtum, kui kirjutati seinale: "Peeter oli siin".
- Minu arust kooli kõige naljakam asi, kui meie klassi tuli õpetajate päeval meie kooli valvekoera kostüümis tuli mingi inimene.
- Minu arust kõige naljakam Ball. Ja kõige huvitavam juhtum on olnud, kui üks tüdruk jooksis peaga vastu posti.
- Minu arust on naljakaim juhtum see, et mu vene keele õpetaja andis koduseks tööks mutlifilmi vaadata.
- Kõige naljakam juhtum meie koolis oli see kui üks tüdruk jooksis poiste vetsu ja hakkas kiljuma.
- Kõige naljakam asi, mis on juhtunud, on esimeses klassis, kui üks mu klassiõde pani suppi sisse vahukoort, mitte happukoort. See ajas mind väga naerma ja on ikka veel meeles.
- Kõige naljakam juhtum koolis on olnud kui tolmuimeja tekitas tulehäire.
- Minu meeles kõige naljakaim oli Tallinna Prantsuse Lütseumis kui tuli vanajõulu ja tegi naljakaid asju. Ja direktor ütles ka naljakaid asju.
- Minu meelest on olnud kõige naljakam juhtum siin koolis see, kui kui meil esimeses klassis ühte tundi antsidi viis erinevat õpetajat. Need õpetajad olid Kristiina Kangro, Kaire Noot, Gunnar Heinoja, Eda Metstak, Kaire Noot ja valvurionu.

Omalooming

Haiku tunnelist

Kui valgus on vaid
tunneli lõpus, siis miks
selle üldse lood?

Haiku inimestest

Kõik inimesed
sünnivad ja surevad.
Kumb on õnnistus?

Triumfikaared

Seisad üksi lahinguväljal,
loed kokku langenuid enda ümber.
Sa oled võitja,
kuid võidetuid pole.
Kõik su triumfikaared on kokku varisenud.

Anastassia Belkov (XI A)

Hambutu sügispäike
järab juba tühje puid
Eilne tuikab
mälupõhjas
pilk on tühi ja tuim

Halekahvatu hommik
mõnitab mind
ja naerdes
pilve taha kaob

Tuul tõmbab hellalt,
möödamannes,
helisema sinikellad
Kibuvitstelt langeb roosat lund.
Tasa, pehmelt luilub,
suveõhtu merel und

Anonüümne

Ühel päeval kui ma
olin tulnud töölt
selleks et tagasi minna
ja mu koer kasvatas
mu lapsi
ja diivan oli alla neelanud pool pudelit
lodevapoolset odekolonni
ja raadiost tuli soovisaade
kus pensionärid vaikselt kõngesid
ja mu abikaasa oli makaronid põhja kõrvetanud
ma plahvatasin
ja lastel sai kõht täis
koer kokana oli alles algaja

Kapsas

kas ta on kõigest kapsas
või õigupoolest see
kelle siiruviruliste surnud ajurakkude vahel
peituvad surnud mõtted
või on ta
seesama kellele ma hiljuti suust suhu hingamist
egin
et naisele ikka oskaks kui too juhuslikult
eneseuhkuse peaks alla neelama
kapsas seejärel kõndis ja hakkas ajakirjanikuks
kas puhusin talle sõnad suhu või sõnad suust
ja kas tema tööandja käsib tal kanda
propagandavastast vormi
mõistmata et tema pea
ei eristu tema kehast
kas ta on seesama
kelle dieedi puhul ära hakkisin ja õlle kõrvale jõin
mõtetega koos
kiht-kihi haaval vaikselt surnuks koorides
endal hakkas veider
lõpuks neelasin vere
miks peaks ta olema ükski
kui võiks olla lihtsalt see üks
ja ainus.

Liina Hints (VIII A)

Hans ja Grete

Roberta-Triin Sildmäe (IX A) travestia

Kõik teavad seda tobedat lugu Hansust ja Gretest. Mina olen selles loos halb tegelane, kes tahtvat lapsi ära süüa. Tegelikult olid need kaks last väga üleannetud ja ära hellitatud. Nüüd jutustangi ma teile selle loo nii, nagu see tegelikult juhtus.

Kogu lugu algas ühel ilusal juulikuu päeval, kui ma olin just maha istumas, et süüa oma igahommikusi küpsiseid piimaga. Et te teaksite, läks mul nende küpsiste valmistamiseks üle kolme tunni. Selle jaoks on spetsiaalne retsept, mis on meie peres juba üle 100 aasta. Pool sellest retseptist on aga ära kadunud ja ma pean iga kord koostisosadega katsetama, sellel päeval olid mu küpsised aga just eriti hästi õnnestunud.

Nüüsis olin just söömas oma küpsiseid, kui äkki kuulsin mingit kraapimist väljaspool maja. Mul hakkas ikka päris hirmus, mõtlesin, et see on mõni suur metsloom. Teate, mulle ei meeldi üldse loomad ega linnud. Mõelda, et veel mõni on minu maja ümber luusimas, on ikka väga jube! Kindlasti ei soovita teistele.

Ma avasin vaikselt maja välisukse ja piilusin välja. Kujutage ette, kaks last, poiss ja tüdruk, sõid minu maja! Mul läks palju aega ja energiat, et see maja valmis ehitada, ja nüüd tulid ei tea kust kaks last seda sööma! Kuidas teie ennast tunneksite, kui lähöksite õue ja näeksite kedagi oma maja söömas?

Mina olen üldiselt väga lahke inimene ja kuna mul tulid täna küpsised eriti hästi välja, kutsusin ma lapsed tuppa neid sööma. Ilma et nad oleksid isegi mind tänanud, jooksid nad majja ja asusid minu külmkapi ja sahvri sisu hävitama. Otseses mõttes hävitama, sest mulle tundus, et nad sõid isegi külmkapi restid ära. Seejärel jooksid nad minema. Leidsin nad poole tunni pärast külalistetoas magamast.

Ma ei kutsunud neid isegi ööseks jääma ja nad käitusid, nagu oleksid kodus. Ma mõtlesin, et panen poisi koos kanadega puuri, siis ei saa ta ära joosta ja tal oleks huvitav kanu vaadata. Päev oli juba õhtusse jõudnud ning tüdruk polnud ikka veel ärganud. Ma äratasin ta üles ja ütlesin, et ta peab natuke tööd tegema, kuna ta oli koos vennaga minu majja ööseks jäänud.

Olin enne märganud, et poisike on väga kõhn. Ütlesin tema õele, et peame poisi paksemaks söötma. Kuna minu nägemine polnud just kõige parem, ütlesin poisile peale iga söögikorda, et ta näpu puurist välja pistaks, et ma näeksin, kas ta on kosunud. Tema pistis aga mingil põhjusel alati kanakondi välja.

Ühel päeval otsustasin suppi teha. Ütlesin tüdrukule, et ta läheks vaatama, kas leib on juba valmis. Seletasin talle isegi pikalt, kuidas aru saada, kas leib on valmis. Kas te kujutate ette, mis ta mulle ütles? „Ma ei taha seda nõmedat leiba vaatama minna, las kõrbe ära!“ Selle peale ronisin ma puidu peale, et ise vaadata, ja kujutate ette, see vastik jõmpsikas lükkas minu ahju. Õnneks minu ustav naaber päästis mu. Kui ma raevutsesin ja hüsteeritsesin oma sassiaetud maja pärast, tulid ajakirjanikud ja reporterid kohale.

Mind hakati nimetama kurjaks ja õelaks vanaks nõiaaks, kes olevat tahtnud vaeseid lapsi ära süüa. Seetõttu pidin ma uude majja kolima, kus ma elan tänase päevani. Hans ja Grete olid väga õelad, et sellise loo välja mõtlesid. Nende pärast ei olegi maailmas enam nähtud ühtegi küpsistest ega suhkrust maja.

Suletriinu

Liisa Kivirähki (IX A) travestia

Elas kord üks tüdruk Triinu, kes oli väga kaunis. Ta ema suri, kui tüdruk oli alles pisike. Mõne aasta pärast võttis Triinu isa endale uue naise, kellel oli kaks last eelmisest abielust – Kati ja Kadri.

Triinu oli imeilus. Tal olid pikad säravvalged juuksed, taevasinised silmad ja siidine nahk. Kogu pere jumaldas ja armastas teda ning tüdruku ukse taga oli alati pikk järjekord loomeinimestest, kes soovisid ta ilust inspiratsiooni ammutada. Triinu elas uhkes toas, mis oli kaetud pitside, satside ning pehmete sulepatjade ja -tekkidega.

Tüdrukul oli aga suur huvi bioloogia vastu. Ta võis tundide kaupa lugeda raamatuid algloomadest või otsida internetist infot bakterite kohta. Kahjuks ei uskunud tüdruku andesse keegi, sest arvati, et nii ilusal tüdrukul nagu Triinu ei ole peas midagi peale vati ja sulgede. Triinule ei antud kunagi mikroskoopi katsuda ega lastud käia soos uurimisretkedel. Nii uuriski tüdruk tavaliselt linnusulgi, mida ta oma tekkidest ja patjadest ohtralt leidis.

Erinevalt Triinust olid Kati ja Kadri üpriski inetud. Nende lemmikriietuseks olid sinised teksad ja fliisjakk. Juuksed polnud neil pooltki nii ilusad kui Triinul, näod olid õdedel vistrikke täis ja pesemas käisid nad harva.

Kuna kaks õde välimusega eriti kiidelda ei saanud, arvati, et nad on väga targad. Neid saadeti igale olümpiaadile ja toad muudeti uhketeks laboriteks, mida isegi kõige kuulsamad teadlased üle ilma kadestasid. Kahjuks tulid õed olümpiaadidelt alati viimaste kohtadega tagasi ning asusid tarkade nägudega uuesti midagi mikroskoobist uurima. Mida nad täpselt uurisid, ei teadnud õed isegi.

Ühel päeval saadeti Katile ja Kadrile kutse, milles kutsuti kõiki bioloogiahuvilisi rahvusvahelisele olümpiaadile, mille peaaühinnaks oli omanimeline bakter. Kaks õde asusid kohe usinalt õppima ja tuupima, samal ajal kui Triinu nende kõrval istus ja kurvastas. Lõpuks tõstis Kadri pea raamatust ja küsis: „Miks sa ohkad nii sügavalt, Triinu?”

Triinu vastas talle järjekordse ohke saatel: „Oh, õekesed! Kui teaksite, kui väga ma teid kadestan! Ka mina sooviksin teiega olümpiaadile tulla!”

„Häh, Kas sina oskad siis bioloogiat? Tea, et sinu koht on ööklubis, mitte mikoskoobi taga,” naersid õed ja asusid uuesti õppima. Triinu jooksis aga nuttes oma tuppa ega lahkunud sealt nädala jooksul kordagi.

Siis jõudis kätte päev, mil Kati ja Kadri pidid minema olümpiaadile. Triinu saatis õdesid aiavärvani ja lehvitas neile nii kaua, kuni nad kadusid silmapiiri taha. Seejärel puhkes ta nutma ja nuttis mitu tundi, kuni keegi puudutas tema õlga. See oli ristiemast stilist, kes oli tulnud juhuslikult Triinule külla ja leidnud ta hoopis pisaraid valamast. Triinu jutustas talle oma murest, kuidas arvatakse, et ta on liiga ilus, et bioloogiast huvituda.

Stilist kuulas tähelepanelikult tüdruku muret ja lausus: "Kallis väike Triinu, las ma aitan sind! Riietan su ümber nii, et keegi ei tunne sind ära. Minu sõber meikar Argo joonistab sulle nina peale paar vistrikku ning silmade alla magamatusest suured tumedad rõngad. Siis oled sa piisavalt inetu, et minna olümpiaadile. Aga ära unusta, et kell kaksteist pead olema, sest siis meik hajubja võõrasõed tunnevad su ära."

Olles kuulunud ristiema, kuivatas Triinu pisarad. Seejärel asusid nad oma plaani täide viima ja poole tunni pärast oli Triinu hoopis teine inimene. Tüdruk tänas südamest oma abilisi ja tõttas koolimajja, kus olümpiaad toimus.

Olümpiaadile olid kogunenud paljud bioloogiahuvilised ja ehkki Triinu kandis maskeeringut, oli ta ikkagi kõige ilusam tüdruk kohalolijate seast. Seda märkas ka noor ja andekas bioloog Tanel, kes istus Triinu kõrval. Kaks pinginaabrit asusid kohe rääkima. Tanel leidis kõrvalvestlejas targa, intelligentse ja hea huumorisoonega tüdruku. Sel hetkel, kui poiss soovis küsida ta nime, anti neile olümpiaaditööd kätte ja siis ei võinud enam rääkida.

Triinu oli suures ärevuses, kui sai töö kätte, ega kirjutanud oma sellele oma nime, vaid asus kohe usinasti tööle. Kõikide laste imestuseks oli seal palju küsimusi linnusulgede kohta. Neid ei tundnud keegi aga põhjalikumalt kui Triinu. Ta kirjutas kõik lehed paksult täis, küsides veel lisalehti.

Äkki nägi ta, et kell oli juba kolmveerand kaksteist ja tal oli ainult veerand tundi aega, kuni meik kaob. Ta andis ruttu töö ära ega kirjutanudki nime peale. Triinu jooksis klassist välja ning kuulis, kuidas Tanel hüüdis, et Triinu ootaks teda fuajees. Tüdrukul aga ei olnud selleks aega, ta jooksis ruttu majast välja, jättes tee peale kogemata ühe oma matkasaapa. Siiski jätkas ta jooksmist ning seisis kümne minuti pärast hingeldades oma toa uksele.

Nädala pärast saadi teada, et keegi tundmatu on võitnud olümpiaadi ning üks poiss käib läbi kõik kodud, et otsida võitjat. Nii juhtuski, et ühel päeval koputati ka Triinu kodu uksele. Ta avas selle ning nägi, et koputajaks oli Tanel! Poiss ei tundnud Triinut algul ära ja küsis Kati ja Kadri järele. Hetke pärast olidki kaks õde kohal ja Tanel esitas neile küsimuse: „Mis vahe on luitsnokkpardi ja sinikaelpardi pea ja kaela sulgedel?“

Kaks õde mõtlesid kaua kuid vastust siiski ei teadnud. Kuna Triinu oli küsimust kuulnud, astus ta Tanelile ligi ja ütles: „Kas ma võin vastata? Sinikaelpardi pea ja ülakael on sinakasrohelistel, luitsnokkpardi pea ja kael on roheka läikega mustjaspruunid.“

Kaks võõrasõde vaatasid talle imestunult otsa, Tanel aga naeratas ja lausus: „Tubli! Sina oledki siis võitja!“ Triinu noogutas. Tanel vaatas teda veidi mõtlikult, võttis siis seljakotist ühe matkasaapa ja palus, et tüdruk seda jalga prooviks. Triinu jalg sobis sinna nagu valatult. Poiss mõistis, et Triinu oligi tüdruk, kelle kõrval ta olümpiaadi ajal istus. Nad hakkasid tihedalt suhtlema ja kui said täiskasvanuks, abiellusid ja elasid õnnelikult elu lõpuni.

Vaatleja kui müstiline olend füüsikas

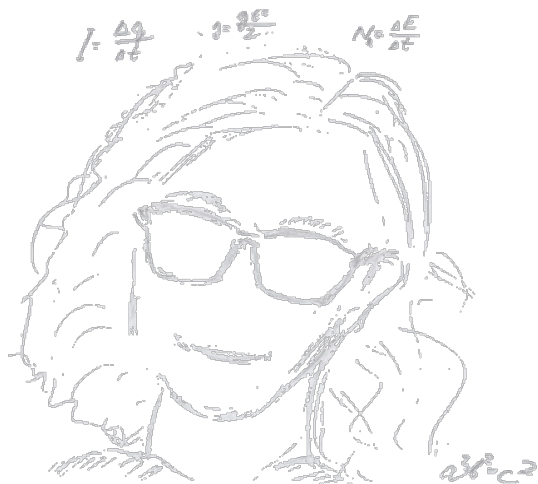
Maris Nõlvaku (XI A) füüsika essee

Ühelt poolt vaadates näib, et maailmas juhtuvad asjad nii, nagu need juhtuvad, ja meie ei saa sinna midagi parata. Väike laps sünnib ja õpib maailma tundma. Talle räägitakse, mis on õige ja mis on vale, et kolle pole olemas ja et elus edu saavutada, tuleb olla arukas ja heatahtlik. See kõik oleneb muidugi lapsest kui ainulaadsest olendist siin maa peal, kas ta usub, mida talle räägitakse, või mitte. Seetõttu on laps nagu iga teinegi vaba tahtega vaatleja siin maailmas ja kui kitsamalt võtta, siis füüsikas. Kas laps, uskudes, et kollid on olemas, eksib? Selles peitub müstilisus.

Asja iva peitub selles, et peale iseenda pole inimestel kedagi, kes võiks nende pea sisse või hinge pugeda ja neid millelegi mõtlema panna. Inimene saab näha ainult iseennast ja kui võib üldse milleski täiesti kindel olla, siis on see iseenese „mina“ olemasolu. Muu meid ümbritsev on aga kaheldav. Pole välistatud, et terve elu on üks suur kujutlus. Äkki oleme surnud ja rännanud teispoolsusesse ning see siin polegi maailm, kuhu esimesena sündisime? Kui ma vaatan voodi alla, kartes, et seal on mõni kuri koll, kes mind hammustab, ja ma seal midagi ei näe, kas siis tõepoolest on see piisav tõestus, et kolli seal mõne hetke eest ei olnud, või veelgi enam, teda pole üldse olemaski? Inimkond on aga leiutanud füüsika, teaduste teaduse, mis seletab kõik lahti ja enam polegi milleski kahelda. Kui juba targad inimesed on nii öelnud, siis küllap on see tõsi.

Lähemalt vaadates näeme, et see pole nii. Füüsika, mille inimkond on loonud, millesse me oleme panustanud oma lootused, et aru saada sellest müstilisest maailmast, mis meid ümbritseb, on vaid üks võimalus maailma nägemiseks. Keegi ei saa öelda, et see ongi tõde. Tõde ei tule mitte katsetest ja vaatlustest, mis võtavad arvesse füüsika reegleid. Tõde on see, mille vaateleja paneb kokku enda sees. Tõde ei saa tõestada, sest see pole midagi, mida saaks käega katsuda. Me tunnetame tõde, aga me ei saa seda kunagi seletada. See asub meie peas, meie südames, meie hinges. Tõde ei saa seega otsida maailmast, vaid meist endast. Kuna tõde ongi see, mida meie peame maailmaks, siis võib sellest järeldada, et asjad toimuvad nii, nagu vaateleja neid näeb. Kui väike laps usub siiralt, et voodi all on koll, siis see ongi nii, sest see on tõde väikese lapse jaoks, kes on vaateleja ja kelle maailmas eksisteerivad kollid.

Võtame kaks last ja paneme nad ühte tuppä eraldi vooditesse magama. Ühele lapsele on räägitud terve elu, et kui ta õhtul hambaid ei pese, siis tuleb kuri koll ja hammustab teda. Talle on räägitud, et kollid liigutavad kardinaid ja lendavad vihisedes. Tal pole aimugi, mida tähendab sõna „tuul“. Teisele lapsele pole kollidest kunagi midagi räägitud. Tal pole aimugi kollide olemasolust. Küll aga teab ta, et tuuletõmme võib panna kardina liikuma. Kui nüüd selles toas kardin liigub, arvab esimene laps, et tegu on kolli külaskäiguga, ja teine, et tuuletõmbusega. Kui kumbki laps paneks kirja oma seaduse kardina liikumise kohta, siis nad selgitaksid seda erinevalt, lähtudes oma teadmistest ja tõest. See näitab, et igal vaatelejal eksisteerib oma tõde, oma maailm, oma „füüsika“, kui füüsika all mõista maailma seletamist. Müstiline on see, et sellel planeedil ja universumis, kus me kõik elame ja mis näib kogu aeg olevat üks ja seesama, on tuhandeid erinevaid seletusi ja ükski neist pole vale. Kõik need seletused on õiged, sest kellegi jaoks peitub neis tõde ja ühegi vaateleja tõde pole väiksem teise vaateleja tõest. Füüsika on nagu iga teine vaateleja, kellel on oma teadmised sellest, mis on õige ja mis vale, ja kes loob maailmast enda tõe, tuginedes nendele teadmistele. Füüsika tõde pole rohkem tõde kui ühegi teise vaateleja oma. Vaateleja on füüsika jaoks müstiline olend, sest tal on oma tõde. Ja neid tõdesid on lõpmatu arv nii kaua, kuni ellu tuleb uusi vaateleid ja säilib vajadus leida tõde. Tõde, mille poole me püüdleme, ei eksisteeri aga kuskil kaugustes. Pole olemas ühte ja ainukest suurt tõde. Vaateleja loob selle enese jaoks. Vaateleja ise ongi ainus tõde.

Õpetaja Ney-d joonistas õpetaja Oks

Õpetaja Küüismaad joonistas õpetaja Ney

Talvine horoskoop*

Koostas Anette Mäletjärv (X A)

Jäär (21. märts - 20. aprill)

Tunned end aktiivsena. Kipud tunnis liiga palju lollitama ja kogu tähelepanu endale võtma, mis pole aga aus sinu klassikaaslaste suhtes. Lõpeta tunni segamine ja sära parem millegagi, mida oskad. Haara ohjad enda kätte ning korralda klassile midagi laheda, nagu kinoskäik või suusaretk. Eriti hästi õnnestuvad sul ka küpsetised ning võid neid jagada koolikaaslastega näiteks jõulukohvikus, piparkoogipäeval või stiilinädalal. Õnn saadab sind eelkõige füüsis.

Sõnn (21. aprill - 21. mai)

Sind võib ees oodata nii mõnigi tehniline tõrge. Õpetajad aga ei aktsepteeri tegemata töid, seega salvesta oma PowerPointid mitmesse kohta ja tee enne tundi kindlaks, kas see ikka tööle ka läheb. Nii saadab sind edu inglise keeles. Kui sul endal kodus printerit pole, siis esita kirjalik töö käsitsi kirjutatult, sest arvutiklassi printer võib jälle naljatlema hakata.

Kaksikud (22. mai - 21. juuni)

Kui oled suur hilineja, siis on just paras aeg seda muuta, sest on oodata, et hilinemisega seoses satud mingisse suuremat sorti jamasse. Sellega su ebaõnn ei lõppe: planeetide omavaheline seis on just selline, et võid bioloogias halva hinde saada. Kui aga täidad töövihikut korralikult ja oled tunnis õigel ajal kohal, siis väheneb tõenäosus halba hinnet saada märgatavalt. Edu saadab sind siiski pigem geograafias.

Vähk (22. juuni - 23. juuli)

On aeg koristada kodu ja puhastada oma asjad ka koolis. Tee korda sahtel ning sorteeeri kõik tööd ja töölehed. Igasugune träni, mida sa enam ei kasuta, on üleliigne. Hoia ka korras oma laud, sest nii on pea selgem ja saad paremini õppida. Vaheajal vaheta kulunud õpikupaberid, nii saad palju energiat juurde ja uus veerand võtab sind paremini

vastu. Sind saadab edu ühiskonna- või inimeseõpetuses.

Lõvi (24. juuli - 23. august)

Tunned end eriti loomingulisena. Võimalusel osale mõnel kirjandi või luuletuse kirjutamise või kunstikonkursil, sest sind saadab edu just kirjanduses ja kunstioõpetuses. Võta neist kõik ja lase oma fantaasial piiranguteta lennata mis tahes suunas. Nii võid saavutada tulemuse, mida poleks kunagi oodanud.

Neitsi (24. august - 23. september)

Rügad kõvasti heade hinnete nimel, kuid võta endale aega ka puhkamiseks ja lõõgastumiseks, sest ületöötamine pole kunagi hea. Pea meeles, et vaimne tervis on tähtsam kui eeskujulik õppimine. Tunnis lähtu reeglist „rääkimine hõbe, vaikimine kuld“. Igasugused tobedad lisamärkused ja – kommentaarid tulevad vaid sulle endale kahjuks. Kui järgid neid nõuandeid, võib ka sind tabada õnn keemias!

Kaalud (24. september - 23. oktoober)

Tunned end musikaalsena. Ära ela seda aga välja pärani uksega klassis valjult laule kuulates, sest võid häirida koolikaaslast ja õpetajaid. Kui oled plaaninud hakata mõnda pilli õppima, siis praegu on selleks parim aeg. Võid proovida ka kooli laulukooriga liitumist. Sind saadab edu muusikatundides, kus saad oma lauluoskust demonstreerida, ning ka käsitöös, kus võid soovi korral kõrvaklappidega muusikat kuulata.

Skorpion (24. oktoober - 22. november)

On soodne aeg hakata kuskil trennis või jõusaalis käima, sest oled tavapärasemast sportlikumalt meelestatud ja soovid hakata tervislikult elama. Võimalusel esinda kooli mõnel sobival spordivõistlusel, sest õnn on igati sinu poolel. Rahaga õpi aga paremini ümber käima ning igal vahetunnil saiakeste nosimise asemel osta

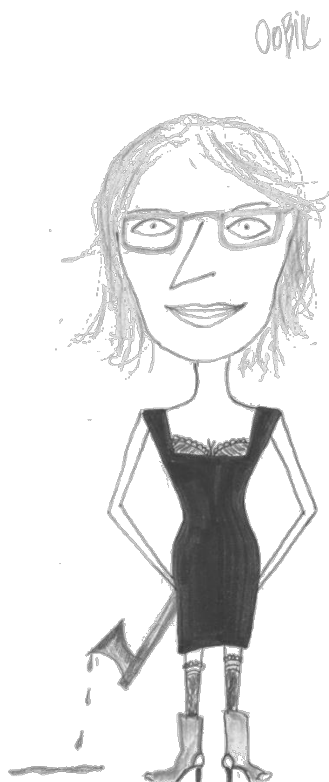
puhvetist hoopis populaarne mangosmuuti või, veelgi parem, võta kodust midagi tervislikku kaasa. Käi kindlasti igas kehalise kasvatus tunnis, sest mida rohkem sporti teed, seda väiksem on võimalus gripilaine ajal haigestuda.

Ambur (23. november - 23. detsember)

Sinu keeletaju teravneb, mille tulemusel tunned ennast tugevamini prantsuse ja vene keeles. Ära võta neid kui lihtsaid aineid, vaid otsi väljakutseid ning tee rõõmuga kõiki lisatöid, kus võid oma keeleoskust arendada ja sõnavara suurendada. See tuleb sulle kasuks ka hilisemas elus!

Kaljukits (22. detsember - 20. jaanuar)

Üritad teha kõike korraga. Keskendu parem ühele kindlale asjale, siis näed tulemusi. Ära lükka järeltöid ja tähtaegu edasi, võimalusel tee kõik tööd õigel ajal. Muidu võid sattuda suure pingele ja koormuse alla, millest on palju raskem vabaneda. Sind saadab edu eesti keeles ja kirjanduses.

Õp. Oopkaupa joonistas õp. Ravell

Veevalaja (21. jaanuar - 18. veebruar)

Soodne aeg häid hindeid saada. Haara kinni igast lisahinde teenimise võimalusest ja mine vabatahtlikult vastama. Kui su matemaatikaõpetaja on õpetaja Oks, siis prangli usinalt, käi tihti, eriti reedeti, tahvlile ülesandeid lahendamas ja valmistu kindlasti lisaküsimusteks! Kui sulle õpetab loodusõpetust õpetaja Väli, mine vabatahtlikult jutustama, nii pälvivad ka oma klassikaaslaste heakskiidu.

Kalad (20. veebruar - 20. märts)

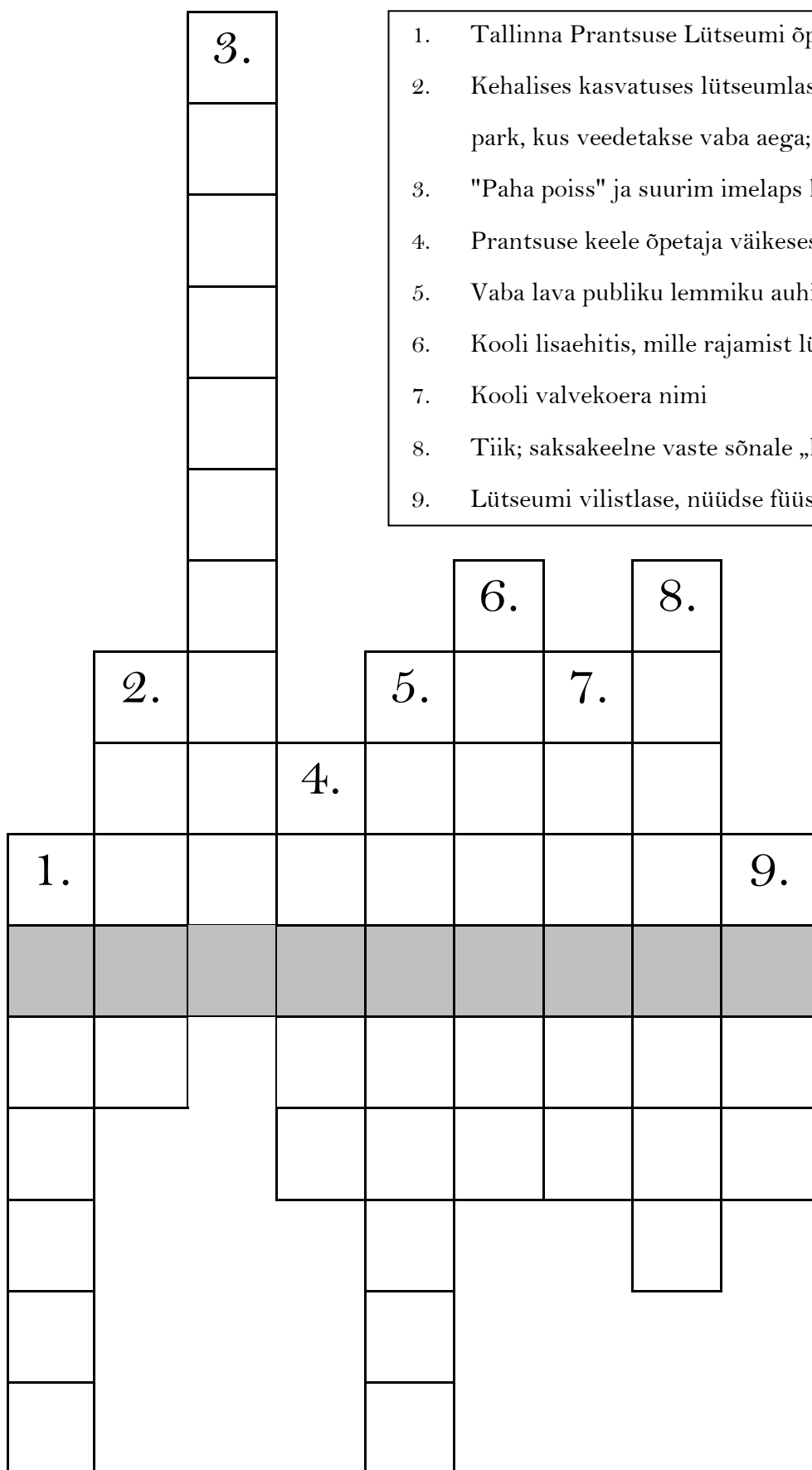
Keskendu oma maine parandamisele: pane tunnis tähele, küsi õpetajalt selgitusi ja vasta tema küsimustele nii aktiivselt, et ta sinu pingutust märkab. Tunnis aktiivne osalemine on heade tulemuste alus ja nii on sul võimalus saada paremaid hindeid ajaloos ja kunstiajaloos, mille vastu võid ka huvitõusu märgata.

**Horoskoobil on meelelahutuslik eesmärk!*

Õp. Sinka karikatuuri autori saab teada järgmisel leheküljel!

Talvine ristsõna

1. Tallinna Prantsuse Lütseumi õpilasesinduse presidendi nimi
2. Kehalises kasvatuses lütseumlase vihatuim distant; park, kus veedetakse vaba aega; loom
3. "Paha poiss" ja suurim imelaps kujutavas kunstis
4. Prantsuse keele õpetaja väikeses majas
5. Vaba lava publiku lemmiku auhinna võitja perekonnanimi
6. Kooli lisaehitis, mille rajamist lütseumlased aastaid oodanud on
7. Kooli valvekoera nimi
8. Tiik; saksakeelne vaste sõnale „kiire“
9. Lütseumi vilistlase, nüüdse füüsikaõpetaja perekonnanimi

Tsitaadid

„Jätke meelde: lõpuks muutume me ikka sellisteks nagu need, keda me vihkame." (**Pikkel**)

„Kui mul oleks jalutuskepp, siis ma lööks sellega inimestele vastu pead! (*imiteerib hüpates löömist*) Sadistlik unelm!" (**Haljak**)

„Haiku on täpp, millesse avaneb maailm." (**Aile Tooming**)

Õp. Ravell: „Kui nukul on seelik, siis peab talle aluspüksid ka tegema, ma lähen piiluma!"

Õpilane: „Kas me peame siis oma nukule rinnahoidja ka tegema?"

Õp. Ravell: „Ei pea, kellel seda veel vaja on?"

Õp. Kard: „Kui ma Kalamajja kolisin, siis esimese asjana nägin ühte narkouimas noormeest, kes jooksis aluspükste väel mööda tänavat. Päril hirmutav oli, aga ma pole teda rohkem näinud."

Õpilane: „See oli Mauri!"

Õp. Kard: „Ei saanud olla, see oli kooli ajal. Kuigi Mauri puudubki kuidagi palju..."

„Me võime nüüd rahast rääkida, kui kommunism möödab on." (**Rudakovskaja**)

„Rootsi aed. Ei ole aed. Lihtsalt peenar." (**Lippus**)

„Korrapidaja! Mine märjuta lapikest!" (**Oks**)

„Kujutame nüüd ette, et mina olen must ja te kõik olete valged." (**Tariq**)

Õpilasel on prillid katki. Õp. Tekko: „Mõnel inimesel on ikka eriti kurb elu, kui näidatakse seksfilmi, siis ka ei näe."

„Põhikooli lõpus jooksevad kõik tüdrukud rippuvate rindadega ringi." (**Tekko**)

„Sa oled veerandi lõpus ennast lõdvestanud." (**Rudakovskaja**)

„Jeesuse Kristuse nimeline Prantsuse Lütseum!" (**Reier**)

„Bernstein: helilooja, pianist, dirigent, *superman*." (**Sooaluste**)

„Elu siin Venemaal oli päris keeruline." (**Sooaluste**)

„You will get two „ones“ - one for not doing, one for not having." (**Tariq**)

Õp. Sinka: „Miks te tahtsite neid grammatika pabereid saada, kui te neid ei kasuta?"

Karolina: „Tasuta paber."

Õp. Sinka: „Ehteestlaslik lähenemine!"

„Nii kirjutavad need õpilased, kes käivad abiõpetaja juures, kes on hästi-hästi vanad. Vanemad kui mina." (**Oks**)

Sooaluste räägib tunnis Berliozist. Tahab klassi šokeerida, näidates pilte, kus on kujutatud oopiumit suitsetavaid mehi.

Õp. Sooaluste: „Te võiksite seda kodus ka proovida." (*Klass naerab.*) „Mis nüüd siis? Aa, piltide vaatamist mõtlesin..."

„No me võime kulutada küll, ei ole vahet, see on kooli kriit ka." (**Oks**)

Maarits tuleb akutrelliga klassi: „Palun, mul on vaja kahte vabatahtlikku. Kool vajab abi." (*Anni tõstab käe.*) „Ei, kaks poissi palun, see on natuke mehisem." (*Annab Rickile akutrelli.*) „Karl ja sina lähete nüüd SEB-i juurde, teate küll, seal Vabakal, ja siis automaadi juures võetakse teiega ühendust. Kool vajab raha..."

„Minu ja Sandri kohta käib ingliskeelne sõna *nice*, aga Jan-Morteni kohta ütleme *beautiful*!" (**Leesi**)

„Täna meeldivad mulle poisid." (**Konks**)

„Poisid, kui mina saan 60, siis teie maksate mu Botoxi süstid kinni, sest ma pean teie pärast nii palju kulmu kortsutama." (**Kalluste**)

„Õpetaja Rudakovskaja? See on see blond? Ma ei tee neil vahet." (**Pikkel**)

„Mari, you look like a cool cucumber today." (**Tariq**)

„Kas teil midagi normaalset siin ei ole? Internet Explorer! See on ju kõige hullem asi, mis olla saab!" (**Kard**)

„Tund lõppeb, kui mina lõppen!" (**Rudakovskaja**)

„Are you high again?" (**Tariq**)

„I will shoot you." (**Tariq**)

„Ma tahan olla öö su akna taga, ma tahan olla besee su dessertlaual!" (**Sinka**)

Õpilane: „Õpetaja, kas eetrit tohib juua?"

Õp. Oopkaup: „Jah, muidugi. Need Lõuna-Eesti vanamehed ainult sellest elavadki. Seda tuleb ainult õigesti teha."

Õpilased kooris: „Näidake!"

Õp. Oopkaup: „Ma parem ei hakka, muidu tulevad liiga head hinded."

„Ameeriklased oskavad väga hästi patriootlikke filme teha. Õiges kohas peab ikka neeger ka olema." (**Lippus**)

Õpetaja Reier jagab oma kogemusi Taaveti skulptuuride kohta: „Vaatasin neid, et noh, jälle paljas mees. On nagu ennegi nähtud, ei midagi erilist!"

„Õige eesti mees ei sula vihma käes." (**Kokk**)

„Meie külavanem on Savisaar." (**Reier**)

„When people think about Tallinn French School, they think about good manners, when they think

about the English College, they think about cannabis." (**Tariq**)

„Väike surin on alati hea." (**Siska**)

„Tundsin, et tool minu all võdiseb. Mõtlesin, et ahhaa, ongi maavärin!" (**Siska**)

Õpilane: „I got the point."

Õp. Tariq: „At least you got something."

„Paneme sulle plussi kräsmukese ja õrna väikese linnukesega." (**Oks**)

„Kardinad on katki! Ennekuulmatult räpane klass!" (**Oks**)

„1101? Nii suur number? Hullude klass!" (**Oks**)

„Juuksed on mustad nagu must asi." (**Rudakovskaja**)

„Nüüd on käes see aeg, kus Põhjamaade inimesed hakkavad massiliselt enesetappe sooritama, sest on nii külm ja pime ja masendav. Vastust masendusele ei tasu aga otsida pudelipõhjast!" (**Tekko**)

„Kätt EI PANE kosmosesse!" (**Ney**)

„Mul pole Regaliat vaja, mul on siin omad piiritused." (**Oopkaup**)

„I wonder what Madis does in the night time. Honestly, I've been thinking about it." (**Kuuskor**)

„Mina õpetasin teid eelmine aasta või?" (**Oks**)

Õpetaja Soosaluste vestleb õpilasega koolifuaajees:
„Juuli, kus sa lähed?! Tule koori!" Õpilane vaatab õpetajale segadusesattunult otsa ja vastab kurvalt:
„Aga ma ei käi kolmepäeviti kooris... ja mu nimi ei ole Juuli!"

„Kas teile on keegi süüa andnud, et te nii erksad olete?" (**Semjonov**)

Iris Vilu ehted – ise tehtud, hästi tehtud

Intervjueerisid Elisa Sinisalu ja Anastassia Belkov (XI A)

Lütseumis on palju mitmekülseid õpilasi, kelles peituvad varjatud anded. Meie uue rubriigi eesmärk on tutvustada lütseumlaste erinevaid hobisid, mis võivad huvi pakkuda ka mõnele lugejale, kes pole veel endale meelistegevust leidnud. Lisaks on ju alati huvitav oma kaasõpilaste kohta midagi uut ja huvitavat teada saada.

Meie rubriigi esimene peategelane on Iris Vilu XI B klassist, kes tegeleb ehete valmistamisega. Uurisime temalt lähemalt, kuidas ta oma hobini jõudis ning mida ta selles enda jaoks on leidnud.

Juba väiksest peale on mulle meeldinud nokitseda ja midagi oma kätega valmis teha ning püsima inimesena olen seetõttu katsetanud palju eri tehnikaid ja vorme. Tõsisemalt hakkasin ehete valmistamisega tegelema 7. klassis, kui minu ehted Baltika Kvartalis asunud disainipoes esimest korda müügil olid. Sellest ajast alates olen oma tehnikat täiustanud ja oskusi lihvinud ning suutnud lõpuks ka millegi juurde püsima jääda. Praegu valmistan ainult ehteid, olgugi et olen lõpetanud ka kunstikooli. Aja (ja osaliselt ka julguse) puudumise tõttu ei ole ma pärast selle lõpetamist pintsli vist kordagi kätte võtnud.

Enim inspireerivad mind materjalid, millega töötan. Midagi uut katsetades püüan leida viise, kuidas kättejuhtuvaid vahendeid võimalikult

ootamatult kasutades tõestada, et ükski materjal ei ole sobilik vaid üheks asjaks või ühe kindla keskkonna jaoks. Näiteks ei pea vilditud ehted ilmtingimata tähendama suuri erksavärvilisi kulinaid, need võivad olla ka tagasihoidlikud ja pehmetes toonides.

Värvikasutus sõltub minu puhul enim sellest, mis materjalid mulle kätte satuvad, tihti erilist valikuvõimalust polegi. Eelistan pigem neutraalseid toone, kuid vahel tuleb kasuks ka mugavustsoonist väljaastumine, uute värvidega katsetamine. Usun, et minu ehete eripära on just nende pidulikkuses, olgugi et need on valmistatud villast ja ei ole ehitud kallite vääriskividega.

Suurt reklaami ei ole ma oma ehetele kunagi teinud, peamised tellijad on tuttavate tuttavad, kes enamasti õnneks üsna konkreetse soovi esitavad. Just konkreetsus mulle sellisel puhul meeldibki, sest nii on väiksem hirm kellelegi pettumust valmistada. Ise kannan enda ehteid haruharva, peamiselt siis, kui on vaja midagi katsetada.

Tulevikule mõeldes – eks näis, mis aeg toob. Kindlasti kavatsen mingil määral kunstiga seotuks jääda, kuid praegu on mõtted ja unistused veel nii muutlikud, et ei julgegi neid kirja panna.

Praegu võib minu ehteid leida näiteks Vabaduse väljakul asuvast NuNordikust ja ka blogist irisviluehted.blogspot.com.

